

הקומץ רבה פרק שלישי מנחות כא.

מסורת הש"ס

[illegible]

תורה אור השלם

1. ולקח הכהן מדרגה באצבעו ונתן על קרנת מזבח העולה ואת כל דמה ישפך אל יסוד המזבח: ויקרא ד ל
2. וכל קרבן מנחתך במלח תמלח ולא תשבית מלח ברית אלהיך מגל מנחתך על כל קרבנך תשריב מלח: ויקרא כ ג

הנהגות הב"ח

(ב) גם' אחר ליה דלתא כפן
כני' ויחזת דלוי מתקן:
(ג) יש"י ליה קשות וימי
דסא רבבן לליל אמרין כי
שחמתי: (ד) ד"ה הקסא
וכי' תחומת הסיד' ולחזי
אמי' דהקסא באור אכלי
אמי' חייב: (ו) ד"ה לא ספק
משמולין: (ז) ד"ה להרס
הסיד': (ס) ד"ה מקרי
אפילו כסבת ליל קודם
אמר ויחזונו:

גליון הש"ס

וְיִשְׂרָאֵל יָרָה דָם חֲמִיר וְכִי
 אָמַן קִרְבֵּן בְּטִמְאָה, נִרְאֶה
 לְהִדָּם לֵלֵךְ וְזִקְקָה נִקְרָה דִּם
 בְּלֵא נִקְרָה הוּא נִמְי קִרְבֵּן
 לְדָף לְדָף קִרְבֵּן נִמְאָה
 וְיִנְחֵל הִי הוּא לֵאמֹר בְּלֵא
 נִקְרָה מִסֻּם דְּחִיב חֲמוֹס דִּם
 וְכִי רַשָּׁא עֲמֵסָה עֲדֵמְלָה
 מִחִיָּה לֵא לְחִיב נִקְרָה
 דְּמִ"ס חֲנֻמָּה חִיָּין דְּחִיב
 מִלֵּא חֲמוֹס חֲמוֹס לֵא דְּחִיב
 מִלֵּא חֲמוֹס רַשָּׁא חֲמוֹס
 מִחִיָּה הוּא רַשָּׁא מִחִי
 שְׁמוֹהֵ דְּחִין עֲמֵסָה
 מִחִיָּה חֲמוֹס דִּם

שְׂמִינָה. דין אין טעון מלת: וקפיד הש"ס מגי' הך ברייתא: קשיא (שם). דהא (ב) רבינן לעיל (דף כ.) כל שחזרים צדיק לו חובה הקטרת נמי דבעי עושים בעי מלה ולקמן (פ"ג) נמי ארמין בראשו של חובה ושם מולחין הקטרת והקומץ: הפרט. מנחתך: עושים אין מקבלין

וּמִסֵּל. ואע"ג דע"י מערסה מקלנין
 ונחמה דקדמריקן בקרן ש"י דפסחים
 (לה.) והכשר (ויקרא) ל' לרבות ע"יס ולגויה
 הו"א מערסה ה"א משום חיות הקדש
 קרקא אסמכתא בעלמא דהא ע"יס
 למלא לא מקבלי עומתא: **דס ששלו.**
 דמלין בין דקדשים ואכלו א"י
 עובר עליו דהא לא חייבה מורה אלא
 ג' ה"ס הראוי לכפרה ודס קדשים
 שבישלו לא חי' לתלימה ונפק ממוחה
 ע"י (א) ומליה הרי הוא כדמות: **מסו**
סימא מיעדא דלל משסו (א) למסו
בעלמא. ומסום ההוא משהו לא נפיק
 גמורת דס: **קספס.** כמו (שמות טו)
 (פסח) (תחנות) (א) (ל' קספס כחור).
 דכר' למי' משום דס' ח' חלב: **כסמס.**
 אכלה לכמות שהיה כגולה קרן כמיי:
ס' שקס. קא קלקא דעתך ואפילו
 ומלין: **כאן כסמסות הכילונות.** הא
 קמי' הקפא ח' הדס כחמה ואכלו
 ח' הוא הדין לשל חולין והוא
 ככפרה בקדשים: והא דלמר ועירי
 ח' עובר עליו **כסמסות הפסיומים.**
 פריס וסעיריס הנשרפים וטעמא
 ונפיש לקון: **הלכך.** (א) ח' אחרת
 ומרינן הוילי וכנגדו ראי': **דס חמור.**
 ע"יס ש"י ראי' לקרנן וחיבה תלימר
 לא חייבה (א) מורה כרת אלא על
 גראוי לקרנן אלא אפילו חמור (דע"ס)
 כמין בטמאין אפילו חי מיי: **חולץ.**
 ענין עזילה: **סריץ.** שמחמיל להחייב
 להסדק קמ' חולץ: **סלל סריץ.**
 ש"י חולץ וז"ל א"י חולץ וז"ל

בחטאות הפנימיות
 דאמר ר' חסדא
 ואכלו חייב ולקח
 [והאי] בר לקיחה
 הפנימיות ואכלו פטור
 והאי לאו בר טבילה
 אמר אפילו בחטאות
 הואיל וכנגדו ראו ב
 רב פפא הלך ר' דם
 הואיל וכנגדו ראו ב
 רב גידל אמר זעורי
 חוצץ מיתבי ^ההדמי
 יבשין חוצצין לחין איני
 דסריך הא דלא סריך

לכדורתיא במלח יכול
תמלח יכול במי מלח ת"ל במלח² ולא תשביח מלח הבב
איוזו זו מלח סדומית ומנין שאם לא מצא מלח¹⁰
איתסדוקנית ת"ל תקריב תקריב כל שהוא תקריב מכל
ישבת תקריב ואפילו בטומאה מאי תבונהו אמר
קאמר יכול¹¹ יתבונהו כתבן בטיט אמר ליה אביי אי
ליה אלא אמר אביי יכול יעשנו כבנין אמר ליה
מבעי ליה אלא אמר רבא יכול¹² תבונהו מאי
כול יתן בו טעם יכבינה תלמוד לומר תמלח כיצד ה
נותן עליו מלח וחוזר והופכו ונותן עליו מלח ומעלהו

וְקָפְסָהוּ בַחֲמָה: [דָּם שֶׁבִישְׁלוֹ אִינוֹ עוֹבֵר עָלָיו בְּרָא, וְהַיְינוּ] אֵל דַּהֲמָן
עוֹבֵר עָלָיו גַּם טָהוֹר [וְדַמְיָיו אַחֵר בִּישְׁלוֹ] דַּמְיָיו כֶּסֶף הָיָה מִלֵּי בְּדִידָה
וְתַמְלִיחַ כְּרוֹמֶה בְּלֹא חִיבֵיהָ מוֹרֵה אֲלֵה דַגֵּר הִרְאִיו לְכַפֵּר וּכְיוֹן בִּישְׁלוֹ
אֵל כֻּלְּכִין מַחֲמַת מֵלֶחֶן הִדְאִי דַמְיָיו כְּרוֹמֵה אִינוֹ דָּלִין כֻּלְּכִין מַחֲמַת מֵלֶחֶן
וְכֵאֵל הָא לֹא הִדְאִי הָא אֲמִינֵה דַס לִיבְעִי מֵלֶחֶן כִּיּוֹן דַּמְלִיחֵה נִפְקָא לִיה מֵ
וְדִקְדֵּק רִ"ת מֵכָאן דַּמְלִיחֵה לְקֹדֶשׁ אִין כֻּלְּכִין מַחֲמַת מֵלֶחֶן אֵל וְכֵאֵל
וְאֹרְחֵהּ דַּהֲמָן כֵּן הִבְשֵׁר (גַּם אֵל דָּם) פִּישְׁתָּה גִבִּי אִינוֹ כֻּלְּכִין מַחֲמַת מֵלֶחֶן
וְחֻקֵּהּ דַּהֲמָן: [וְכֵן לְקִדְרֵיהּ יִשְׁטָה] וְכַפֵּר כִּיּוֹן גִּבִּי אִינוֹ כֻּלְּכִין מַחֲמַת מֵלֶחֶן

מפיק עצים וע"י נסבים. ונמטע נסבים במה מנחה מיוחדת כו' ודס מוטע מנחתך וא"ת אימא איפכא וי"ל דלא שייך לומר איפכא כלל דהא כדי שלא נאמר (מסוס) דז של מחיר הוא דאינטריכא למיכתב מעל מנחתך למטעני דר דמחירא מההוא דז ואילו נסבים ממעטני מטיב:

ש' דתניא *אבל היין
 מיוני מעונין מלח מני אי
 קשיא קטרת האי תנא
 בנו של ר' יוחנן בן
 מפורש דבר שמקבל
 ששנו על מובח החיצון
 ויומא ועולה לאשיהו
 ים ויין שאין עולים
 יניה על מובח החיצון
 לא דרם לאו הכי
 לא כיון במלחיה נפיש
 ויניא א"ר הוויא דה

יציאו עצים שאין מקבלין טומאה
 פ' בקיטורס דהל דלמר
 כל ש"ה (פסחים דף לה.) והבשר
 לרבות עצים ולבשר אכאמכאם בעלמא
 ואי אפשר לומר כן דבהדיא אמרינן
 דש' שני דחולין (דף קנ:) דמיבם הקדש
 לאורייתא מההיא קרא דהבשר ודק
 מוכח ש' כל הפסולין (יומא דף לה.)
 גבי אוכל בשר לפני זריקת דמה
 דלמרינן אכל עומחא בשר דברי עלם
 לוקח דלמר מר והבשר לרבות עצים
 ולבשר כו' והאי דקרי ליה פסוק בית
 שמי' (סע דף מו:) פסולא בעלמא לאו
 מדריגת קאמר אלמא דמאורייתא ופסולא
 דמאורייתא קאמר אלמא דמאורייתא ופסולא

[illegible]

בדמיונות הפנימיים אינו עובד עליו ועומד כמו שמפרס לקמן ולא יחזיק ד"ח בדמיונות הפנימיים נמי. משמע לפי שיטת רש"י שחס בשלו לזול האול וראוי לטעיה והואה יחא חייב עלה אם יטלנו ואין הסוגיא מוכיח הכי דאמרין לעיל כיון דמלחיה נסיק הכי מתורת סוד ולא תחייב עליו ועוד דבכא דידיה אמר אפילו בדמיונות הפנימיים ואכלו חייב ותשמע לפי רש"י דבכא לית ליה דועירי ולעיל אקמר יתיב דכא וקאמר להא שמשעת משמע דסנידא לרנא כועיר לכן ג"ל בדועירי (היינו בשכלו חזק) כ"ע לא פליגי דאינו עובד עריו והא דמחזק הכא בין שטאות הפנימיים לחיצוניות הן

כל הבשר (חולין דף קט. וס) הלב קורשו ומזיף את דמו לא קרשו אינו
 דם שצילו ודם שגלגלו משמע דהריווייה חד טעמא דכפי צבונתם
 מנלו נפקא ליה מתורת דם ומשמע הכא דסמך מליחא דקדשים היינו
 דמפרישים צפ" ל כל הבשר (שם דף קיב.) ואסמך מליחא דקדשים הוא דדייק
 דם דם דלמחר וציר דם שגלגלו וכן ונפסחם אמרינן וכן לקדירה לפיכך
 שמפרישים כמו שאדם מולח להצניע וכמליח לזרוק עיבוד או כדבשי ליה
 : ירין בו פסע בביתו. היינו דלא חזי להצניע בלא הדחה כמו שהביא
 כן פ"י רבינו חננאל בפ"ק דחולין (דף קד.) גבי אסורה (י' בנחלה יזומא:
 גלגלם

עין משפט
נר מצוה

שו א מר פיה מהל' אסור
 מזה הל' יא:
 ב מר פיה מהל' מזה"ק
 הלכ' ד:
 ג מר פיה מהל'ס מחלוקת
 אסורות הלכ' וי' מ"מ
 ונחמ':
 ד מר פיה שס הלכ' יא:
 ה מר פיה מהל' מקורות
 הל' ב: פסוק' יד פיה
 קלס ספק טו:
 ו מר פיה מהל' אסור
 מזה הל' יא:
 ז מר פיה מהל'ס
 מחלוקת אסורות הל' י
 טושי' יד פיה פס ספק
 ד:

מוסף רש"י
אברים שצלאן והעלן
אין בהם משאן לרח
ניתוח. דיין עלאן מחלה
חול למערה חו לא חסין
רחם (בחינים חסין). הקפה.
הקדשו פ"י האור (חולין)
ל. קכ

[illegible]

וְדָרָא דְרַקְרָקֵי חֵיבֵי חֵיבֵי
בְּדָם דְּשִׁדְּוֹרֵי שְׁכֻנְדָּר רַאיוּ
לְחִטּוּת הַחֲצִיזוּת אַבְל דְּבִי
חֲמִיר שְׂקִיר דְּחִיזוּת אַבְל דְּבִי
סְמָא רַאיוּ אֲפִילוּ צִלָּל
לְחִטּוּת הַחֲצִיזוּת אִימָא אַבְל
יִתְחִיב עֵלָיו בְּקִירֵם קִמְל
דְּאִיִּי חֵיב הוּאִיל וְשִׁכְנְדָּר
סְבִירָה רַאיוּ חֲצִיזוּת
הַחֲצִיזוּת: אַבְל חוּצָא פִּי
לְעִנְיָן כְּוִלָּה וְהִנֵּי לְעִנְיָן
נְטִילָה יְדִים וְכָל דְּבִי שְׁחָצִין
סְטִילָה חוּצָא לְנְטִילָה יְדִים
כְּדִיאָת כֹּף לְהַשְׁמֵר:
[א] סְדוּמִית: אִינוּ עֵדוּן כֵּן בִּי
מִלַּח סְדוּמִית אִינוּ שׁוֹבֵת קִין
וְחוּצָא שְׁחִים שְׁמִיכִיל
[א] אֲפִילוּ רִשְׁתָּהּ

[illegible]

Torah-Box.com
diffusion du judaïsme aux francophones